

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 14491

гр. София, 02.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 41 СЪСТАВ, в закрито заседание на втори април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА

като разглежда докладваното от МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА Гражданско дело № 20231110155428 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Делото е образувано по искова молба на В. Й. П., с която срещу И. И. И. и „фирма“ ЕООД са предявени установителни искове по чл. 124, ал. 1 ГПК, както следва:

- положителен установителен иск срещу И. И. И. за признаване за установено, че ищцата е собственик на $\frac{1}{2}$ ид.ч. от следния недвижим имот: апартамент, представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор ***** по КККР на гр.София, общ.Столична, с адрес /населено място/, който самостоятелен обект се намира в сграда с идентификатор **** с предназначение на самостоятелния обект жилище, апартамент на едно ниво, със застроена площ от 56,48 кв.м., при съседни самостоятелни обекти: на същия етаж: ****.58 и ****.35, под обекта: ****.33, над обекта: ****.39, която $\frac{1}{2}$ ид.ч. се твърди да е била прехвърлена на ответника от И. И. И. и Ф. И. И., както следва: с нотариален акт за дарение на идеални части от недвижим имот № 57, том II, рег. № 4409, дело № 241 от 16.05.2023 г. И. И. И. е дарил на И. $\frac{1}{20}$ от $\frac{1}{4}$ ид.ч. (т.е. $\frac{1}{80}$ ид.ч. от имота), а с нотариален акт за прехвърляне на идеални части от недвижим имот в изпълнение на задължение № 127, том II, рег.№ 5213, дело № 308/07.06.2023 г. И. И. И. и Ф. И. И. са й прехвърлили $\frac{39}{80}$ ид.ч. от същия имот и която $\frac{1}{2}$ ид.ч. е **придобита от ищеца на основание завещание от Б. К. П. и от Й. И. П., евентуално въз основа на изтекъл придобивен давностен срок** по чл. 79 ал.2 ЗС, започнал да тече от 1989 г.насетне.

- отрицателен установителен иск срещу „фирма“ ЕООД за признаване за установено, че ответникът не е титуляр на учреденото в негова полза вещно право на ползване по силата на нотариален акт № 127, том II, рег.№ 5213, дело № 308/07.06.2023 г. от И. И. И. и Ф. И. И. върху $\frac{39}{80}$ ид.ч. от процесия недвижим имот, доколкото ограниченото вещно право не е било учредено от собственик.

Преписи от исковата молба и приложенията към нея са били редовно връчени на ответниците, като в указания в чл.131 ГПК срок е постъпил писмен отговор от ответника И. И., а от другия ответник е постъпило писмено становище след срока..

Съдът, на основание чл.146, ал.1 във вр. с чл.140 ГПК, изготви следния проект за доклад:

И.Ищецът извежда субективно предявените си съдебни права при твърдения, че е изключителен собственик на процесния недвижим имот на основание частни завещатели разпореждания, а в условията на евентуалност – придобивна давност,

започнала да тече през 1989 г. Поддържа, че същият е бил придобит по време на брака на родителите ѝ Б. К. П. и Й. И. П., които приживе (през 1989 г.) съставили завещания в нейна полза, като в този момент ѝ предали и владението върху имота, при това в присъствието на сина на родителите ѝ Иван Й.ов И.. Твърди от посочения момент да владее имота явно, спокойно, открито, категорично и непрекъснато. След смъртта на родителите ѝ (през 1991 г., когато починала Б. П. и през 2006 г., когато починал Й. П.) и на Иван И. (починал през 2015 г.) на 19.07.2023 г. ищцата узнала, че низходящите на Иван И., а именно И. И. И. и Ф. И. И. са извършили разпореждане с $\frac{1}{2}$ ид.ч. от имота, като $\frac{1}{80}$ ид.ч. е била дарена в полза на ответника И., след което върху $\frac{39}{80}$ ид.ч. е било учредено пожизнено безвъзмездно вещно право на ползване на втория ответник и същите идеални части са били прехвърлени с договор за даване вместо изпълнение в собственост на ответника физическо лице. Твърди, че е единствен собственик на имота, с оглед което и сключените сделки, по силата на които ответниците се легитимират като титуляри на вещни права върху същия, а смушават правото \square на собственост и да пораждат за нея правен интерес от провеждане на предявените искове.

В срока по чл.131 ГПК ответникът И., а след този срок ответникът „фирма“ ЕООД, са депозирали писмен отговор, с който оспорват исковете като неоснователни. Възражава, че Иван Й.ов И. е пълноправен наследник на своите родители Б. и Й. П.и, съответно по силата на наследствено правоприемство от тях е наследил общо $\frac{1}{2}$ ид.ч. от апартамент, преминала към неговите наследници по закон И. И. в и Ф. И., с оглед което и надлежно тези лица са прехвърлили, респ. учредили в полза на настоящите ответници ид.ч. от правото на собственост, респ. от вещното право на ползване върху имота. Оспорват в полза на ищеца да е изтекъл твърдения придобивен давностен срок, същата да е манифестирала намерение за своене по отношение на другия сънаследник. Оспорват действителността на завещанията, въз основа на които ищцата се легитимира, като твърдят същите да не са написани и подписани от сочените в тях завещатели. Оспорват завещанията да се ползват с автентични дати на съставянето им. Отделно считат, че с тях не е надлежно индивидуализирано завещаното имущество. Въвеждат възражение за изтекла давност за упражняване на правата на ищцата по завещанията, тъй като последната е знаела за същите още към 1989 г., а нито е предприела действия по тяхното обявяване, нито по вписването им в Службата по вписванията. В обобщение считат, че тези завещания не са им противопоставими, тъй като са добросъвестни лица и са придобили правата си преди вписването на завещанията. Молят за отхвърляне на предявените искове.

Страните са заявили доказателствени искания за допускане до разпит на свидетели.

II.Изложените от ищите фактически обстоятелства, от които произтичат претендираните права и формулирания петитум, дават основание на съда да приеме, че е сезиран със субективно съединени претенции с правна квалификация чл.124, ал.1 ГПК.

По главната претенция по чл.124, ал.1 ГПК за признаване право на собственост на ищеца над идеалната част от имота, предмет на двете разпоредителни сделки в тежест на ищеца е да проведе пълното и главно доказване в процеса, че е собственик на спорната $\frac{1}{2}$ ид.ч. (идеалната част, предмет на дарението и прехвърлителната сделка) на процесния имот на заявените придобивни основания, което включва и обстоятелството, че имотът е бил включен в наследствената маса на всеки от двамата завещатели към момента на откриване на наследството, имотът се владее изцяло от ищеца, установяването на фактическа власт върху процесния имот, която е продължила в твърдения период от време, явно, непрекъснато и несмушавано, както и

че е демонстрирала намерението за своеене на имота по отношение на Иван И. и неговите наследници.

По предявения отрицателен установителен иск в тежест на ищеца е да установи наличието на защитим правен интерес от търсената съдебна защита (наличието на свое защитимо право, което отричаното право на ответника накърнява).

В тежест на ответниците е да докажат възраженията си, в т.ч. и правата на своите праводатели.

В тежест на всяка от страните е да докаже обстоятелствата, на които основава изгодни за себе си правни последици.

По отношение на **възражението относно авторството на двете завещания** съдът указва на страните, че тежестта на доказване, че двата оспорени документа са написани/подписани от сочените в тях автори се носи от ползващата се от документите страна, която в случая е ищецът. Последният следва да ангажира такива доказателства, които по несъмнен начин, пряко и пълно да докажат, че завещателите са написали и подписали завещанията собственоръчно. Последното включва и тежест за осигуряване при необходимост на сравнителен материал за почерково изследване. **Съдът УКАЗВА на ищеца, че не сочи доказателства относно авторството на оспорените завещания.**

Следва да бъдат обявени за безспорни и ненуждаещи се от доказване в производството следните обстоятелства: че процесният недвижим имот е бил придобит през 1971 г. от Б. и Й. П.и по време на брака им, че след смъртта на посочените лица **техни наследници по закон** са ищцата и Иван Й.ов И., че последният е починал през 2015 г. и е оставил за свои наследници по закон Ф. И. И. и И. И. И..

III. Следва да се приемат като писмени доказателства представените с исковата молба документи.

На страните следва да се допуснат по двама свидетели при режим на довеждане в първото открито съдебно заседание, като им се укажат последиците от неявяване на свидетелите за разпит без уважителна причина, удостоверена с надлежен документ. Искането за разпит на свидетел на ищеца за обстоятелствата, че само тя се е грижила за родителите си следва да се остави без уважение, доколкото тези обстоятелства са неотнормирани към предмета на спора. Искането за разпит на трети свидетел на ответниците следва да се остави без уважение на основание чл. 159, ал. 2 ГПК.

Съдът приканва страните към постигане на спогодба, като им разяснява, че ако използват способите за медиация по Закона за медиацията ще направят по-малко разноски по производството и ще уредят по-бързо правния спор, предмет на настоящото съдебно производство. До спогодба може да се достигне и по време на процеса, като съдът може да я одобри, ако не противоречи на закона или добрите нрави, като с определение прекрати съдебното производство. Доброволното уреждане на спора ще доведе до значително по – бързото му решаване и ще спести реализирането от страните на излишни и често значителни по размер разноски.

Предвид изложените съображения и на основание чл.140, ал.1 и ал.3 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКАНВА СТРАНИТЕ към спогодба за уреждане окончателно на правния спор, предмет на делото.

ПРИЕМА проект за доклад съобразно обстоятелствената част на определението, като **УКАЗВА** на страните, че могат да изразят становище по същия най-късно в откритото съдебно заседание и да ангажират доказателства и доказателствени искания във връзка с разпределената им доказателствената тежест, като в противен случай губят възможността да направят това по-късно.

ПРИЕМА представените от **ИЩЕЦА** писмени документи като доказателства по делото на основание чл.146, ал.4 ГПК.

ДОПУСКА на основание чл.163 ГПК **на всяка страна по двама свидетели** при режим на довеждане за установяване на посочените в исковата молба и в отговора обстоятелства, като **ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ** искането за разпит на свидетел на ищеца за обстоятелствата, че само тя се е грижила за родителите си и искането за разпит на трети свидетел на ответниците на основание чл. 159, ал. 2 ГПК.

УКАЗВА на страните да осигурят явяване на допуснатите им свидетели за датата на първото по делото открито съдебно заседание и ги предупреждава, че при неоснователно неявяване на свидетелите без уважителни причини, надлежно удостоверени, съдът ще постанови краен съдебен акт без изслушване на допуснатите свидетелски показания.

УКАЗВА на ищеца в срок до приемане на доклада по делото да посочи дали ще се ползва от оспорените два документа – саморъчни завещания. В случай, че ще се ползва от тях да представи оригиналите на двата оспорени документа в същия срок. Непредставяне на оригиналите на документите може да стане основание за изключване на приложените техни копия от доказателствената маса по делото на основание чл.183 ГПК.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е било връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес, като при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени. Същото задължение имат и пълномощниците на страните.

УКАЗВА на ищеца, че ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца, ако той не се яви в първото заседание по делото и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие. Ако ищецът предяви отново същия иск, може да използва събраните доказателства в новото дело само ако за тяхното повторно събиране има трудно преодолима пречка.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **16.05.2024 г. в 11:00 часа**, за което да се призоват страните (чрез процесуалните им представители), като им се връчат преписи от настоящото определение, а на ищеца – и преписи от отговора на ответниците.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____